

Arrest

nr. 276 860 van 1 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2022.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 18 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. HERSENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 19 februari 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 26 februari 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 31 juli 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker op 28 september 2021 gehoord.

1.3. Op 25 april 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ecuadoraans staatsburger en woonde u in Baeza, provincie Napo. U baatte daar een lodge uit in het amazonewoud. Daarnaast werkte u op reguliere basis als aannemer voor overheidsopdrachten, voornamelijk bij wegenwerken. Als vrijwilliger was u aangesloten bij de politieke partij Alianza PAIS, de partij van voormalig president Rafael Correa. U verschaftte logistieke hulp en mobiliseerde mensen uit de wijk in Baeza wanneer er gedemonstreerd werd in de hoofdstad Quito. Na het aftreden van president Correa, steunde u aanvankelijk zijn opvolger, Lenin Moreno. In 2018 keerde Moreno zich echter tegen Correa. Moreno maakte Correa zwart en onderhandelde intussen met de rechtse partijen. Bovendien nam hij economische maatregelen waardoor de prijzen van de algemene levensgoederen de hoogte in schoten. Hiertegen ging u demonstreren, samen met andere aanhangers van Correa. In oktober 2019 demonstreerde u enkele dagen in Quito. Tijdens deze betogingen werd er onder meer schade toegebracht aan overheidsgebouwen. In de nasleep hiervan werden de correïsten belaagd en vervolgd. Niet alleen aanvoerders werden hierbij gevisieerd. U en uw echtgenote waren hier tevens het slachtoffer van. Zo kreeg u in de nasleep van de betogingen in oktober 2019 bedreigingen. In de periode van december 2019 tot januari 2020 werd u in totaal drie keer opgebeld door een persoon met een Colombiaans accent met een anoniem nummer. Hij bedreigde u en zei dat u moest stoppen met uw activiteiten. U heeft schrik dat het een huurmoordenaar betrof. In januari 2020 werden de ruiten van uw onderneming ingeslagen. Ook werden er verschillende keren rotte eieren gegooid naar uw lodge. U besloot dat het niet meer veilig was in Ecuador. Na uw vertrek werd ook uw echtgenote nog belaagd en bedreigd. Zij wordt in de gaten gehouden en soms worden er eieren naar haar gegooid. Op 6 februari 2020 vertrok u op legale wijze met uw eigen paspoort uit Ecuador. U reisde per vliegtuig naar Spanje, waar u een week verbleef, en reisde nadien door naar België. Op 24 februari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij een terugkeer naar Ecuador het risico te lopen in het vizier te komen van een huurmoordenaar omdat u tegen de regering bent.

Ter staving van uw identiteit en relaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 21 augustus 2018; uw identiteitskaart, uitgereikt op 23 augustus 2016; uw lidkaart van de partij Alianza PAIS; foto's van uw deelnames aan activiteiten van de partij; verschillende internetartikelen in verband met de vervolging van aanhangers van Rafael Correa onder het bewind van Moreno; een kopie van de rekening van de nieuwe ruiten die u bestelde nadat de ruiten van uw lodge ingeslagen werden; en een kopie van een bevestiging van geleverde diensten waaruit blijkt dat u in de maand mei van 2018 tewerkgesteld was bij het ministerie van Transport en Openbare Werken voor wegenonderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

U stelt bij een terugkeer naar Ecuador voor uw leven te vrezen omdat u beschouwd wordt als een tegenstander van het regime (CGVS p. 19). U slaagde er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst dienen uw politieke activiteiten sterk gerelativeerd te worden. Hoewel u aannemelijk maakte sympathisant te zijn van de partij en deel te hebben genomen aan bepaalde demonstraties, zoals ook blijkt uit de door u neergelegde foto's en lidkaart, slaagde u er geenszins in aannemelijk te maken dat u

een dermate belangrijke rol had in de partij dat u hierdoor in het vizier zou gekomen zijn van politieke opposanten. Zo verklaarde u zelf dat u niet tot het bestuur van de partij behoorde (CGVS p. 8) en beschouwde u zichzelf niet als een aanvoerder (CGVS p. 11). U beweerde lokaal een trekkersrol in te vullen en mensen te mobiliseren (CGVS p. 6), doch zelfs hier dienen de nodige vraagtekens bij geplaatst te worden. U slaagde er immers niet in te concretiseren wat uw specifieke rol dan wel inhield. Meermaals gevraagd op welke manier u persoonlijk de mensen in uw wijk mobiliseerde en contacteerde, antwoordde u op algemene wijze dat het geweten was wie de correïsten waren in de wijk, dat er nationaal een oproep gedaan werd en dat jullie in bussen verzamelden, dat jullie om 5 uur 's ochtends naar de bus moesten vertrekken, en dat mensen van het bestuur andere mensen verder aanspraken. Op de vraag wat uw persoonlijke rol hier in was, bleef u het antwoord schuldig, ondanks hier meermaals naar gevraagd werd. Zelf kwam u op de hoogte van de demonstraties via de algemene kanalen, zoals televisie of het nieuws (CGVS p. 7-9). Uit voorgaande kan dan ook geenszins afgeleid worden dat u zelf een van de mobiliserende krachten van de partij was. Ook uw bewering dat in de nasleep van de protesten in oktober 2019 niet alleen aanvoerders gevisieerd werden, maar alle aanhangers van Correa geëlimineerd dienden te worden (CGVS p. 13), kan niet worden weerhouden. Uit de door u neergelegde documenten kan immers enkel afgeleid worden dat de effectieve politieke kopstukken gevangen genomen werden (document 5 in uw administratieve dossier). Ook de personen die u zelf kende die gevangen genomen waren, betroffen leidfiguren zoals provincieprefecten, kopstuk Virgilio Hernandez en voormalig vicepresident Jorge Glas (CGVS p. 11, 19).

Verder dient gewezen te worden op een aantal frappante vaststellingen op de Facebookpagina van uw echtgenote, die jullie profiel als opposanten van het regime volledig onderuit halen. Zo plaatste zij op 6 mei 2018 een afbeelding met als opschrift 'Vamos Lenin', wat een duidelijke steunbetuiging aan president Moreno betreft. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat jullie inderdaad aanvankelijk Moreno steunden, doch zich pas tegen hem keerden nadat hij Correa begon te beschuldigen. Deze uitleg kan echter niet worden weerhouden. Het moment waarop Moreno zich tegen Correa begon te keren, dateert immers al van 2017 (CGVS p. 19). De post die uw echtgenote op Facebook plaatste, dateert dan ook van na de breuk tussen Moreno en Correa.

Daarenboven ontberen ook de concrete bedreigingen aan uw adres geloofwaardigheid. Zo is het uiterst frappant dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel gewag maakte van het incident waarbij de ruiten van uw lodge werden ingegoooid (verklaring CGVS ingevuld bij de DVZ vraag 3.5). U repte met geen woord over de dreig telefoons die u meermaals ontvangen zou hebben, terwijl dit nochtans zeer ernstige feiten betreft. Geconfronteerd met deze lacune tijdens uw verklaringen bij de DVZ, antwoordde u tot tweemaal toe naast de kwestie dat de persoon in kwestie van Venezolaanse of Colombiaanse afkomst was en stelde u nadien dat u nooit gedacht had dat de situatie zo op de spits gedreven zou worden (CGVS p. 17-18). Hiermee kan u echter geenszins uw stilzwijgen hieromtrent bij de DVZ rechtvaardigen, wel integendeel. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij of zij van bij de eerst mogelijke gelegenheid alle relevante feiten die tot zijn of haar vertrek geleid hebben, uit de doeken doet. Uw nalaten ter zake ondermijnt de geloofwaardigheid van de telefonische bedreigingen op ernstige wijze. Ook uw bewering dat uw echtgenote na uw vertrek nog steeds bedreigd en belaagd werd, kan niet overtuigen. Zo repte u ook hierover met geen woord bij de DVZ. Daarenboven werd u aanvankelijk bij het Commissariaat-generaal gevraagd of u na uw vertrek nog bijzonder nieuws vernomen had, waarop u antwoordde van niet (CGVS p. 5-6). Deze vaststellingen, in combinatie met de hierboven reeds vermelde vaststellingen op de facebookpagina van uw echtgenote, maken de bedreigingen aan haar adres compleet ongeloofwaardig.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er hoegenaamd geen redenen meer zijn om aan te nemen dat u actueel belaagd zou worden omwille van uw tegenstand ten opzichte van Lenin Moreno. Sinds 2021 is Lenin Moreno immers geen president meer, maar werd hij opgevolgd door de conservatieve Guillermo Lasso. Uw bewering dat ook Lasso een einde wil maken aan de aanhangers van Correa (CGVS p. 18) raakt dan ook kant noch wal. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat ook de verliezende presidentskandidaat Andres Araus, die gesteund werd door Rafael Correa, de overwinning van Lasso erkende. Daarenboven blijkt dat vele politieke gevangen onder het presidentschap van Moreno, waaronder Virgilio Hernandez, amnestie kregen sinds Lasso aan de macht is. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Bovenstaande vaststellingen nopen tot de conclusie dat aan uw bewering bij een terugkeer naar Ecuador vervolgd te worden omdat u aanhanger bent van Rafael Correa, geen enkel geloof gehecht kan worden. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Ecuador in uw hoofd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw paspoort en identiteitskaart staven louter uw identiteit en herkomst, waaraan niet getwijfeld wordt. Uw lidkaart van de partij Alianza Paiz, alsook de foto's van u tijdens uw deelnames aan activiteiten en demonstraties met de partij, staven uw politiek engagement. Uit de door u neergelegde foto's kan evenwel geenszins afgeleid worden dat u een trekkersfiguur binnen de partij zou zijn. De internetartikelen die u neerlegde onderschrijven dat bepaalde personen van de entourage van Correa onder Moreno gevangen genomen werden en dat er arrestaties gebeurden in de nasleep van de demonstraties in oktober 2019. Zowel uit de door u neergelegde artikelen, alsook uit de door het CGVS toegevoegde artikelen aan uw dossier, blijkt echter geenszins dat eender welke persoon die deelnam aan de demonstraties een vrees voor vervolging dient te hebben, maar dat voornamelijk gericht naar personen gezocht werd. Hoe dan ook beschrijven de door u neergelegde artikelen de situatie zoals die was onder president Moreno, wat actueel onder het presidentschap van Guillermo Lasso niet meer relevant is. De rekening van de nieuwe ruiten die u besteld had, staven enkel dat u nieuwe ruiten bestelde in januari 2020. Hieruit kan evenwel niet afgeleid worden dat uw ruiten met opzet werden ingeslagen en al helemaal niet dat dit gebeurde door mensen die u viseerden als correïst. De bevestiging van geleverde diensten onderschrijft dat u in april en mei 2018 als aannemer een overheidsopdracht kreeg. Hieruit kan geenszins blijken dat u omwille van uw steun voor Correa minder opdrachten toebedeeld kreeg, wel integendeel. Indien u werkelijk vervolgd zou worden door de morenisten omdat u hen de terug toekeerde en achter Correa bleef staan, is het eerder onwaarschijnlijk dat u nog dergelijke opdracht zou kunnen krijgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: KB CGVS), van het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht, alsook meent verzoeker dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker hekelt voorts dat de veiligheidssituatie in Ecuador geenszins is bestudeerd en citeert uit "Ecuador Country Report: Country risk level high" van crisis24.com en uit het reisadvies van het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stukken aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en artikel 26 van het KB CGVS geschonden acht. Bij ontstentenis van enige toelichting wordt dit onderdeel van het middel niet in aanmerking genomen.

Wat betreft verzoekers algemene verwijzing naar *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de zorgvuldigheidsplicht (*“beginsel van voorzichtigheid”*), het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en de samenwerkingsplicht worden vermeld. Het is niet de taak van de Raad om te achterhalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoeker eventueel nog zou kunnen bedoelen. Dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op voormelde rechtsbeginselen, wordt derhalve evenmin ontvankelijk aangevoerd.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekers politieke activiteiten moeten sterk gerelativeerd worden nu hij niet aannemelijk maakt dat hij een dermate belangrijke rol had in de partij dat hij hierdoor in het vizier zou zijn gekomen van politieke opposanten; ook verzoekers bewering als zouden in de nasleep van de protesten in oktober 2019 niet enkel aanvoorders geviseerd zijn geweest, maar alle aanhangers van Correa geëlimineerd worden kan niet worden aangenomen nu uit de door verzoeker bijgebrachte documenten enkel kan worden afgeleid dat de effectieve politieke kopstukken gevangen genomen werden, hetgeen ook strookt met verzoekers verklaring over personen die gevangen genomen waren en die leidende figuren uitmaakten;

(ii) de vaststelling dat verzoekers echtgenote op 6 mei 2018, na de breuk tussen Moreno en Correa in 2017, een afbeelding op Facebook post met een steunbetuiging aan president Moreno ondermijnt hun profiel als opposanten van het regime volledig;

(iii) ook de concrete bedreigingen aan verzoekers adres ontberen geloofwaardigheid nu (1) het uiterst frappant is dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel gewag maakte van het incident waarbij de ruiten van zijn lodge werden ingegooid, doch geen gewag maakte van meerdere dreigtelefoontjes (2) verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch toen hem aanvankelijk op het CGVS werd gevraagd of hij na zijn vertrek nog bijzonder nieuws had vernomen, melding heeft gemaakt van het feit dat zijn echtgenote na zijn vertrek nog steeds bedreigd en belaagd werd;

(iv) er is hoegenaamd geen reden meer om aan te nemen dat verzoeker actueel belaagd zou worden omwille van zijn tegenstand ten opzichte van Lenin Moreno, daar Moreno sinds 2021 immers geen president meer is; verzoekers bewering dat zijn opvolger Lasso ook een einde wilde maken aan de aanhangers van Correa kan niet overtuigen nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat ook de verliezende presidentskandidaat die gesteund werd door Correa de overwinning van Lasso erkende en vele politieke gevangen onder het presidentschap van Moreno amnestie kregen sinds Lasso aan de macht is;

(v) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden

beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker voert aan bij een terugkeer naar Ecuador te zullen worden vervolgd omwille van zijn politieke activiteiten als aanhanger van Rafael Correa.

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker volhardt immers in zijn vluchtrelaas, herhaalt eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, uit blote beweringen, poneert een vrees voor vervolging en spreekt de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog aanvoert dat niet enkel politieke kopstukken worden vervolgd en hij citeert uit het internetartikel "*Politieke afrekening zet Ecuador op de kaart als 'democratische dictatuur'*" van mo.be van 8 oktober 2020 waarin wordt gesteld dat verschillende vroegere medewerkers van Correa duidelijk worden gevisieerd door Moreno en ook *correistas* zonder leidinggevende rol werden vervolgd, dient erop gewezen dat uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, map 'Landeninformatie', stukken 3-5) blijkt dat Lenin Moreno sinds 2021 niet langer president is, maar werd opgevolgd door Guillermo Lasso. Uit diezelfde landeninformatie blijkt bovendien dat vele politieke gevangenen onder het presidentschap van Moreno amnestie verkregen sinds Lasso aan de macht is. Verzoeker toont dan ook – nog daargelaten de vaststelling dat hij niet aannemelijk maakt een dermate belangrijke rol te hebben gehad in de partij Alianza PAIS waardoor hij in het vizier zou zijn gekomen van politieke opposanten, alsook geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen – niet aan dat hij actueel belaagd zou worden omwille van zijn tegenstand ten opzichte van Lenin Moreno.

Aangaande de Facebookactiviteiten van zijn echtgenote, merkt verzoeker in het verzoekschrift nog op dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud reeds verduidelijkte dat zij *pro*-Moreno en *pro*-regeringsberichten plaatste om zich te proberen afschermen voor vervolging. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe de Facebookpost van zijn echtgenote met "*Vamos Lenin*" op 6 mei 2018 te verzoenen valt met hun politieke activiteiten, waarop hij aangeeft dat zij Lenin Moreno hebben ondersteund en hebben voorgedragen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 19). Deze verklaring is wel degelijk in tegenstrijd met zijn eerdere bewering dat Moreno zich reeds sinds 2017 tegen Correa begon te keren (*ibid.*). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart verzoeker ontwijkend: "*Zoals ik eerder al zei alles is politiek bepaald, de politiek heeft alle touwtjes in handen, omdat ze je niet zouden lastig vallen, wij kunnen zeggen dat we voor de regering zijn, maar dat koopt [sic] niet*" (administratief dossier, CGVS, p. 19), hetgeen evenmin kan overtuigen. Over latere Facebookposts verklaart verzoeker dan weer dat zijn echtgenote dit deed opdat ze haar met rust zouden laten, vermits zij voortdurend werd lastiggevallen. Ook deze verklaringen kunnen niet overtuigen nu verzoeker deze bedreigingen geheel onvermeld liet op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ) en hij er hoe

dan ook niet in slaagt aan te tonen dat hij (of zijn echtgenote) een dermate belangrijke rol hadden in de partij Alianza PAIS waardoor hij/(zij) in het vizier zou(den) zijn gekomen van politieke opposanten. De vaststelling dat verzoeksters echtgenote thans nog steeds in Ecuador verblijft in dezelfde woning (administratief dossier, CGVS, p. 3) ondermijnt voorts de geloofwaardigheid, minstens de ernst van verzoekers verklaringen in dit verband. Door in het verzoekschrift voorts te citeren uit “*Ecuador Country Report: Country risk level high*” van crisis24.com, te betogen dat de huidige president Lasso maar weinig macht heeft in het land, hij geen kandidaat was van ex-president Correa en de onveiligheid ten aanzien van zijn echtgenote blijft aanhouden, beperkt hij zich tot het uiten van blote beweringen en het citeren van algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, dan wel op deze van zijn echtgenote, waarmee hij aldus geenszins de voormelde vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weet te maken.

2.3.5.3. De documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld als volgt:

“De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw paspoort en identiteitskaart staven louter uw identiteit en herkomst, waaraan niet getwijfeld wordt. Uw lidkaart van de partij Alianza Paiz, alsook de foto’s van u tijdens uw deelnames aan activiteiten en demonstraties met de partij, staven uw politiek engagement. Uit de door u neergelegde foto’s kan evenwel geenszins afgeleid worden dat u een trekkersfiguur binnen de partij zou zijn. De internetartikelen die u neerlegde onderschrijven dat bepaalde personen van de entourage van Correa onder Moreno gevangen genomen werden en dat er arrestaties gebeurden in de nasleep van de demonstraties in oktober 2019. Zowel uit de door u neergelegde artikelen, alsook uit de door het CGVS toegevoegde artikelen aan uw dossier, blijkt echter geenszins dat eender welke persoon die deelnam aan de demonstraties een vrees voor vervolging dient te hebben, maar dat voornamelijk gericht naar personen gezocht werd. Hoe dan ook beschrijven de door u neergelegde artikelen de situatie zoals die was onder president Moreno, wat actueel onder het presidentschap van Guillermo Lasso niet meer relevant is. De rekening van de nieuwe ruiten die u besteld had, staven enkel dat u nieuwe ruiten bestelde in januari 2020. Hieruit kan evenwel niet afgeleid worden dat uw ruiten met opzet werden ingeslagen en al helemaal niet dat dit gebeurde door mensen die u viseerden als correïst. De bevestiging van geleverde diensten onderschrijft dat u in april en mei 2018 als aannemer een overheidsopdracht kreeg. Hieruit kan geenszins blijken dat u omwille van uw steun voor Correa minder opdrachten toebedeeld kreeg, wel integendeel. Indien u werkelijk vervolgd zou worden door de morenisten omdat u hen de terug toekeerde en achter Correa bleef staan, is het eerder onwaarschijnlijk dat u nog dergelijke opdracht zou kunnen krijgen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen deze motivering, zodat deze onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.5.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. In zoverre verzoeker in dit verband citeert uit *"Ecuador Country Report: Country risk level high"* van crisis24.com en uit het reisadvies van het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken, dient erop gewezen dat uit deze informatie geenszins kan blijken dat er in Ecuador actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het reisadvies waaruit verzoeker citeert, kan er ten overvloede nog op worden gewezen dat een negatief reisadvies gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET